

viser mekanismen i forslaget meget godt, hvor fuldstændig tåbelig liberalisering og liberalisme er. Sagen er den, at man sparer 188 mio. kr. på finansloven, som jeg lige husker det, men det beløb, de berørte blade skal betale, er næsten det dobbelte. Det vil sige, at for at spare 1 kr. på lægger man som udgangspunkt nogle andre en udgift på 2 kr. og ikke bare det, for alle omkostningerne er ikke regnet med. Det er kun den rene porto.

Derudover er det sådan, at Post Danmark i forbindelse med, at de har uddelt bladene, rent faktisk også har stået for nogle serviceordninger for de lokale blade. Det er noget med, at man har opdateret adressekartoteket, det er noget med, at man har sat labels på og sendt bladene ud, og de ydelser skal der også tages penge for nu. Det vil bl.a. blive sådan, at hver gang man skal tilbagesende et blad, fordi der er sket en flytning, skal det koste 5 kr.: Der foregår godt 800.000 flytninger om året her i Danmark, så jeg tør ikke tænke på, hvor mange millioner det bliver, hvis vi siger, at hver enkelt abonnerer på eller får tilsendt to eller tre blade. Det er et enormt spild, og det er det, der er hele pointen.

Liberalismen betyder, at for at spare 188 mio. kr. skal man bruge langt over det dobbelte, og det er fuldstændig urationelt, medmindre der er en skjult dagsorden. Hvis det var et spørgsmål om penge i statskassen, kunne man opkræve et gebyr af de blade, der ville være med i en ordning, og så kunne man køre videre som nu. Hvis det kun var et spørgsmål om at skaffe de 188 mio. kr., kunne man bare opkræve dem direkte hos bladene og ellers køre systemet videre som nu.

Derfor er det store spørgsmål: Hvad er den skjulte dagsorden? Hvorfor ønsker man at gøre det her? Hvorfor ønsker man at spare 188 mio. kr. for at pålægge bladene en udgift, der er langt mere end dobbelt så stor? Der er jo kun én forklaring: at de blade irriterer en, og man vil af med de blade. Hvad skulle forklaringen ellers være?

Jeg kan se, at både Venstres ordfører og kulturministeren ryster på hovedet, men lad os dog så få forklaringen. Hvad er grunden til, at man for at spare 188 mio. kr. på lægger bladene at betale mere end det dobbelte? Er det godt købmandskab? Er det sund fornuft? Er det godt for mangfoldigheden i Danmark? Nej, det er det ikke. Enten er der en skjult politisk dagsorden, eller også er det bare et utrolig tåbeligt forslag.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge lidt til Dansk Folkepartis holdning. Dansk Folkeparti har jo fået en klar melding med i finanslovens

bemærkninger om, at hvis der skete en uforholdsmæssig stigning ud over besparelsen på de 188 mio. kr., ville man tage aftalen op og diskutere den igen. Nu har vi fået den besked fra Post Danmark, at der i hvert fald bliver tale om, at bladene skal betale dobbelt så meget, som der spares. Det har vi fået klare meldinger om, og derfor må tiden være inde til at spørge Dansk Folkeparti: Betyder det, at aftalen skal tages op igen? Eller var det ikke reelt ment, da Dansk Folkeparti fik det skrevet ind i finansloven? Var det bare et spørgsmål om at slippe for lidt pressekritik og i øvrigt ikke forholde sig nærmere til spørgsmålet?

Det afgørende for Enhedslisten i hele denne sag er som sagt, at hvis man kigger på økonomien i forslaget, er det sådan, at for at spare 188 mio. kr. på lægger man bladene en udgift, der er mere end dobbelt så stor. Enten er det utrolig dårligt købmandskab, eller også er der en skjult dagsorden, og nu får kulturministeren mulighed for at fortælle, hvad den skjulte dagsorden er.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det kunne jeg også godt tænke mig at vide.

Der ligger den dagsorden bag, som jeg godt ved er mærkelig for Enhedslisten, nemlig at det er muligt at spare penge i dette samfund. Det er ikke kun muligt at pålægge os alle sammen nye skatter og afgifter, det er også muligt at spare reelle penge, og her er der altså en besparelse på 188 mio. kr., som bl.a. går til bevaring af vores kulturarv, som sikrer vores kulturarv de næste 10 år, og som poster penge i opbevaring af arkivalier. Det er den måde, man finansierer tingene på. Man graver altså ikke bare pengene op i en kiste herude på Slotspladsen. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at hr. Søren Søndergaard blander tingene sammen. Det må være muligt – det vil jeg også henstille til den fungerende formand – at diskutere det, der er på programmet i dag heroppefra. Regeringen stiller forslag om, at der bliver lavet en pulje, som støtter visse blade i form af et portotilskud, og besparelserne er noget, som postvæsenet har pålagt sig selv. Det kan vi ikke beslutte her i Folketinget og i hvert fald slet ikke i Kulturministeriet.

Postvæsenet markedsgør så at sige sig selv ved at gå ud på markedet og konkurrere med andre distributører. Det er altså ikke noget, jeg overhovedet vil blande mig i, og jeg forestiller mig heller ikke, at Folketinget vil blande sig i det.